

DETO vertrouwt ook in eerste klasse op karakter en techniek

Klaas Westerhuis schuwt het grote werk niet. Ondanks zijn in vergelijking met andere toptrainers vrij korte ervaring als oefenmeester en ook al voor die categorie jeugdige leeftijd begint hij misschien vooral wel door dat laatste met DETO optimistisch aan het komende seizoen in de eerste klasse, de allerhoogste van de zaterdagamateurs. Die klasse is uiteraard nieuw voor Westerhuis, uit-

dagend tegelijk, terwijl hij voor de gevestigden volkomen onbekend is. Een „broekje” eigenlijk nog in de trainerswereld. De CIOS-afgestudeerde (hij is tevens in het bezit van de trainerslicentie B) vertoef immers nog maar vier jaren als jeugdtrainer bij Heracles (het laatste jaar had hij daar ook het hoogste amateursniveau onder zijn hoede en trainde hij tegelijkertijd de hockeyclub Almelo), terwijl hij nu het tweede seizoen ingaat bij DETO.

Dat Westerhuis het allergrootste werk niet schuwt is op zichzelf niet zo vreemd. Vorig jaar was de formatie uit Vriezenveen immers juist gepromoveerd naar de tweede klasse en pakte de 25-jarige gehuwde Almeloër toen al met verve die klus. Over zijn optimistische intriede in die hoogste klasse van het zaterdagvoetbal en over de trainerswereld ook buiten het DETO-kringetje laten wij nu verder Westerhuis voornamelijk zelf aan het woord, hoewel niet voordat DETO-steunpilaar Freek Becker zijn mening over zijn oefenmeester verkondigt. Becker: „Een goede trainer en een geschikte vent om samen te werken. Hij werkt ook een goed trainingsschema af, bouwt in het programma veel variaties en komt vaak met nieuwe ideeën. Geen dictator, maar wat hij zegt of wil ge-

schiedt op de een of andere manier wel. Er is er geloof ik niet één die hem niet mag als trainer”. DETO moet het overigens bij de competitiestart waarschijnlijk stellen zonder de vrij ernstig geblesseerde Becker. Een grote handicap.

Westerhuis: „Inderdaad begin ik optimistisch aan het komende seizoen, hoewel ik bij mijn eerder gezegde uitspraak blijf, dat er een groot verschil bestaat tussen de eerste en tweede klassers. De eerste klassers hebben meer techniek in huis. Wij bezitten echter ook een redelijk niveau aan techniek, terwijl het karakter (de inzet) van DETO werkelijk iets unieks is. Wij zijn ook op basis van dat karakter kampioen geworden en die twee factoren samengerekend acht ik een plaats in de middenmoot mogelijk. De start is natuurlijk uiterst belangrijk, terwijl wij natuurlijk ook niet uit het oog moeten verliezen, dat elke wedstrijd moeilijk wordt. Iedereen, zowel spelers als supporters moeten natuurlijk ook nederlagen leren incasseren”.

Becker is DETO en DETO is Becker, zie jij dat ook zo?

„Becker is zonder de overige spelers ook maar iets tekort te willen doen, inderdaad een belangrijke noot in ons geheel. Hij scoort op het beslissende moment uit allerlei onmogelijke hoeken en zorgt daarmee

vaak tevens voor een impuls. Bij velen komt Becker trouwens lui over. Feit is, dat hij geen stap teveel doet, maar maakt het elke defensie wel bijzonder moeilijk en is goed voor een trefper per wedstrijd. Zijn inbreng lijkt mij ook niet overgewaardeerd. Een belangrijk punt bij ons is, dat iedereen zich in dienst van het elftal stelt. De tekortkomingen van een ander worden vakkundig opgevangen. Alle radertjes grepen het afgelopen seizoen op elkaar in. Het was net een uurwerk. Nu zijn wij nog niet zo ver, mede door de komst van Robbie Hondebrink van Heracles en Bennie Nijhuis van Achilles, die vermoedelijk een plaats in de basis veroveren (niemand vertrok), maar zoiets moet ook groeien. Het afgelopen seizoen was de grote vorm er ook pas in de laatste zes wedstrijden, die achteraf gezien beslissend zijn geweest. Kwalitatief bleven wij toen soms wel onder de maat, maar hadden ook duidelijk gekozen voor prestatievoetbal”.

Westerhuis is een trainer, die het voetballen niet ziet als alles zaligmakend. Hij neemt afstand van de zaak, en ziet tenminste nu geen heil in het volgen van de A-cursus. „Trainer is voor mij zuiver een hobby. Ik heb een andere bron van inkomsten (hij is werkzaam op een vormingsinstituut voor partieel leer-

plichtig werkende jongeren in Enschede) en ziet niet veel in een fulltime-trainersjob, wel misschien iets als leider van een jongensinter-naat zoals bij Go Ahead Eagles en Groningen, maar ik heb voorlopig andere plannen voor de toekomst.

Westerhuis, die de spelers inspraak verleent (gezamenlijk wordt gesproken over het trainingsprogramma, dat de Almeloër uiteindelijk wel zelf bepaald): „Persoonlijk zie ik de indeling niet als een bezwaar. Natuurlijk moeten we verre reizen maken, maar

Niet omdat alleen prestaties (kampioenschappen etc) worden verlangd, want dat gebeurt in het amateurvoetbal in wezen ook, maar doordat de markt toch al zo is verzadigd”. Had je liever een regionale indeling gehad?

ontmoeten ook clubjes zoals Go Ahead Kampen, WHC en Holland-scheveld en om alle reizen zo plezierig mogelijk te maken gaan de vrouwen mee. Een etentje na afloop is dan ook nog eens sfeerversterkend en dat mag trouwens ook wel, want vooraf aan de wedstrijd wordt de maaltijd aangepast aan de normen voor het topvoetbal. Voor een topclub trainen wij overigens niet voldoende (tweemaal in de week, plus een vrije training waaraan trouwens het merendeel wel deelneemt - vroeger was daarbij de sauna hoofdzaak, nu een bosloop), maar de scouting is daarentegen wel weer goed geregeld. Twee medewerkers observeren de komende tegenstanders en wij hebben daardoor het afgelopen seizoen ook al enige punten behaald”.

Om onder andere dat meereizen van de vrouwen mogelijk te maken is DETO op zoek naar een sponsor. Westerhuis: „De kosten zijn voor de vereniging toch al zo groot en als wij een sponsor vinden, kunnen wij zo nu en dan ook nog iets extra's doen voor de spelers. Betalen uiteraard niet, want dat doen wij bij ons niet”.

Westerhuis mag dan nog zoveel afstand nemen van de voetbalsport punten behalen is voor hem even belangrijk als voor ieder andere. Hij verlangt dan ook van zijn spelers, dat zij zich goed voorbereiden op de wedstrijden. Ziet zijn eigen snelle bereiken van de top overigens niet als een zware belasting. „Wel een belasting, maar geen erg zware. Ik heb trouwens in mijn 4-jarige trainersperiode al wel ontiegelijk veel geleerd. Bijvoorbeeld dat je alles eerst moet laten bezinken, nadenken zagezegd. Dan ga je alles vaak anders bekijken. Belangrijk is uiteraard dat het bestuur vertrouwen in je heeft. Als ik zelf het gevoel krijg dat dat niet meer het geval is, dan pak ik mijn bleeser”.